

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011925
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117011925.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom, v trestnej veci obžalovaných H. A. a M. M., na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne 17. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno a) Trestného priadku sa obžalovaný H. A., narodený XX. Z. XXXX a obžalovaný M. M., narodený XX. T. XXXX oslobodzujú spod obžaloby na tom skutkovom základe, že

dňa 30.01.2016 v čase okolo 08:00 hodiny až 09:00 hodiny obvinený M. M. na požiadanie obvineného H. A. ako konateľa spoločnosti H. Z. s.r.o. prišiel spolu s T. C. na nákladnom motorovom vozidle továrenskej značky Mercedes Benz 208 bielej farby s logom spoločnosti H. Z. s.r.o. do mesta L. na ulicu M.. U.. N. k neobývanému murovanému objektu súpisného čísla XXX, ktorého vlastníkom je obvinený H. A., odkiaľ postupne ručne vyniesli celkovo 60 umelohmotných a kovových nádob rôznych objemov s obsahom nebezpečných látok v celkovom množstve 2.476 kg vrátane obalov, ktoré na dvakrát naložili na úložnú plochu tam pristaveného nákladného motorového vozidla, s ktorým obvinený M. M. vykonal dve jazdy k brehu rybníka zvaného „Štrkovisko L.“ na parcelu G.-I. XXXX/X k. ú. L., kde pri brehu vo vzdialenosti približne 5 metrov od vodnej plochy tieto umelohmotné a kovové nádoby s nebezpečným odpadom v rozpore s § 13 písmeno a) a § 14 odsek 1 písmeno e) zákona o odpadoch č. 79/2015 Z. z. voľne uložili na dvoch nelegálnych skládkach, hoci v zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 365/2015 Z. z. ktorou sa ustanovuje katalóg odpadov, je takýto odpad vedený pod katalógovým číslom 020108 - agrochemické odpady obsahujúce nebezpečné látky (N) používané výhradne v poľnohospodárskom priemysle, pričom predmetné nebezpečné látky mohli spôsobiť všeobecné ohrozenie tým, že niektoré obaly neboli dostatočne uzavreté a niektoré boli skorodované a hrozilo nebezpečenstvo úniku nebezpečných látok do okolia a výška vynaložených nákladov na likvidáciu odpadu z miesta uloženia na riadnu skládku a ekologické zneškodnenie predstavuje celkovo čiastku 13.219,44 €, nakoľko

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín podala na tunajší súd 01.08.2017 na obžalovaných A. a M. obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku, pričom tento skutok kvalifikovala ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák..

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní boli obžalovaní poučení o všetkých ich procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň boli poučení podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaní po tomto poučení urobil zhodne vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že sú nevinní.

Na hlavnom pojednávaní súd nadväzujúc na vyhlásenie obžalovaných vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov M. M., O. S. A.P., L. M. M., S. Y., L. O. Š., L. S. P., R. L. O. G., A., oboznámením (čítaním) listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, menovite znaleckých posudkov č.l. 162-164 a 165-170 (postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por.), zápisnice o výsluchu svedka T. C. (postupom podľa § 263 ods. 3 Tr. por.), zápisnice o preverke výpovede na mieste (č.l. 120), preberacieho protokolu (č.l. 181), zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie (č.l. 186), výpisov obžalovaných z registra priestupkov (č.l. 309-321), odpisov obžalovaných z registra trestov (č.l. 322-323 a 500-501), dohody o pracovnej činnosti (č.l. 16), zápisnice o odovzdaní predmetu dražby (č.l. 14-15), oznámenia o zápise práva k nehnuteľnosti (č.l. 17), správy Sociálnej poisťovne (č.l. 254-256), notárskej zápisnice (č.l. 259), úradného záznamu (č.l. 205) a záznamu z evidenčnej knihy (č.l. 209) a lekárskeho správ (č.l. 377-383; to všetko postupom podľa § 269 Tr. por.).

Obžalovaný A. poprel tak spáchanie skutku, ako i vznik škody. Uviedol, že sa zaoberá tým, že kupuje nehnuteľnosti v dobrovoľných dražbách. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť popísanú v skutkovej vete obžaloby, nezúčastnil sa jej ohliadok, nadobudol ju až v prvej polovici februára a disponovať s ňou mohol až po tom, ako mu bola odovzdaná a keďže v dátume uvedenom v skutkovej vete obžaloby ešte nebol jej vlastníkom, nemohol s ňou disponovať tak, ako sa mu kladie za vinu. Spoluobžalovanému M. tiež nemohol dať príkaz podľa skutkovej vety obžaloby, keďže tento u neho vtedy nepracoval. Rovnako nemohol dať príkaz svedkovi C., ktorý bol dohodárom, keďže tento pracoval od pondelka do piatku, pričom skutok mal byť spáchaný cez víkend. Rovnako poukázal, že skutok nemohli spáchať spoločne spoluobžalovaný M. a svedok C., keďže títo súbežne pre neho nepracovali. K samotnej nehnuteľnosti ešte doplnil, že keď ju licitoval, nemal vedomosť o tom, že sa v nej nachádza nebezpečný odpad, keďže v notárskej zápisnici o tom nie je žiaden údaj. Už nevedel kedy, ale nehnuteľnosť si všimol na webe, kde vyhľadáva nehnuteľnosti na dražby, videl aj jej fotky, čo ho motivovalo, aby sa zúčastnil dražby. Ohliadky nehnuteľnosti sa síce konali, on ju však videl len na fotkách. Jej dražby sa riadne zúčastnil, nepamätal si, že by bol informovaný o nebezpečnom odpade tak, ako sa konštatuje vo vyjadrení č.l. 258. Nevedel ani to, ako sa nehnuteľnosť predtým využívala. Pokiaľ ide o svedka C., s týmto nemal ani príbuzenský, ani kamarátsky vzťah, chcel robotu a tak ho zobral na dohodu do svojej firmy. Po určitom čase sa však u neho začali prejavovať psychické poruchy, mal bludy, ani iní zamestnanci s ním nechceli pracovať. Nechodil pravidelne do práce, posielal mu navyše bludné SMS, a tak dohoda s ním bola ukončená. Spoluobžalovaný M. u neho pracoval od marca 2016, a to na dohodu, pracoval na stavbe a bol riadne evidovaný ako dohodár. Otec spoluobžalovaného M. u neho pracoval dlhodobo, ako samostatne zárobkovo činná osoba. Pokiaľ ide o vozidlá Mercedes-Benz a Avia, tieto v čase skutku vlastnili, pričom prístup do firmy a ku kľúčom od vozidiel mali v čase skutku len vedúci zamestnanci, ktorým bol aj otec spoluobžalovaného M., a tak niektoré z vozidiel mu mohlo byť zapožičané, nevyžadoval od vedúcich nahlásenie zapožičania.

Obžalovaný M. poprel tak spáchanie skutku, ako i vznik škody. Uviedol, že od spoluobžalovaného A. nedostal žiaden príkaz a so svedkom C. nevyvážal žiaden odpad. Nevie nič o rybníkoch, kam podľa skutkovej vety obžaloby mal byť nebezpečný odpad vyvezený, ani o nehnuteľnostiach, ktoré vlastnil spoluobžalovaný A.. Tohto pozná zo sídliska, chodil do triedy s jeho starším bratom. Jeho otec pre neho pracoval a vedel ho zobrať na nejaké fušky. Od marca 2016 pracoval pre spoluobžalovaného A. na dohodu, avšak potom ukončil pomer, pričom vykonával murárske a iné výpomocné práce, ale nič iné pre neho nerobil. Tiež poukázal na to, že v čase skutku podľa obžaloby bol dlhodobo PN, asi 4 mesiace, od novembra 2015 do februára 2016. Mal odtrhnuté väziva v ramene, 3 mesiace s rukou nehýbal. O firme spoluobžalovaného A. vedel, že sa jedná o stavebnú firmu, ale nevedel, že aj draží nehnuteľnosti. Pri nehnuteľnosť popísanej v skutkovej vete obžaloby nikdy nebol. Pokiaľ ide o svedka C., tohto niekoľkokrát stretol u svojho kamaráta v Svarepci, aj ho viezol domov, ale v práci u spoluobžalovaného A. sa s ním nikdy nestretol. 30.01.2016 po ňom chcel otec, aby robil šoféra. Spoločne išli pre dodávku od spoluobžalovaného A., pričom vyvážali odpad z domu, resp. hospodárskej budovy jeho otca. Tento odpad asi na dvakrát odviezli do zberného dvora a potom vrátili dodávku. Na zbernom dvore predkladal svoj občiansky preukaz. Boli tam prítomní len oni, s odstupom času si presne nepamätá. Je však možné, že otca viezla aj jeho sestra, na zbernom dvore však boli len oni s otcom.

M. M., otec obžalovaného M., sa ku žalovanému skutku nevedel vyjadriť. Presný čas si síce nepamätal, potvrdil ale, že 30.01.2016 upratoval hospodársku budovu, z ktorej chcel odvieť odpad, a preto si zo spoločnosti obžalovaného A. po jeho predchádzajúcom telefonickom súhlase požičal vozidlo. Jeho syn

robit vodiča, lebo on vtedy nemohol jazdiť. Žiadal aj dcéru, tá však nechcela, bála sa veľkého vozidla. Odpad z hospodárskej budovy vyviezli na dvakrát.

Licitátor nehnuteľnosti podľa skutkovej vety, O. S. A., sa ku žalovanému skutku tiež nevedel vyjadriť. Uviedol, že do decembra 2017 bol zamestnaný v dražobnej spoločnosti, na dražbu tejto konkrétnej nehnuteľnosti si nespomenul, litoval približne 200 dražieb ročne. Poznal obžalovaného A., keďže ten sa niektorých dražieb zúčastňoval. Pokiaľ ide o postup pri dražbe nehnuteľností, vo všeobecnosti platí, že znalec najskôr nehnuteľnosť ohodnotí, pričom v znaleckom posudku zachytí stav draženej nehnuteľnosti, opíše ju. Pokiaľ by teda v draženej nehnuteľnosti bol nebezpečný odpad, je to v znaleckom posudku uvedené. Následne v oznámení o dražbe sú o draženej nehnuteľnosti uvedené skutočnosti podľa toho istého znaleckého posudku. Navyše, on ako licitátor, pred samotnou licitáciou záujemcov s týmito skutočnosťami oboznámi. Samotný znalecký posudok je majetkom dražobnej spoločnosti a je aj súčasťou notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh dražby. Vysvetlil, že licitátor a správca dražby nemusia byť totožné osoby, keď prvý menovaný má na starosti len akt licitácie, zatiaľ čo druhý menovaný spravuje dražbu od počiatku do konca, vrátane zabezpečenia licitátora a všetkých listinných podkladov. Vo vzťahu k nehnuteľnosti podľa skutkovej vety obžaloby si však na nič konkrétne nespomenul.

Sestra obžalovaného M., L. M. M. o predmete konania vedela, že obžalovaným sa kladie za vinu, že mali spoločne vynášať nebezpečný odpad. Potvrdila, že niekedy v zime 2016 v rodičovskom dome vyvážali odpad, upratovali hospodársku budovu. Otec po nej chcel, aby mu s vývozom odpadu pomohla tak, že bude riadiť úžitkové vozidlo, čo však nechcela, keďže sa bála jeho veľkosti. Otec vtedy nemal vodičské oprávnenie. Odpad bol podľa nej vyvezený na jedenkrát.

S. Y., štatutár M. G. pred žalovaným skutkom, vedel, že predmetom konania sú chemické látky, videl o tom príspevok v televízii. V M. G., dokonca aj on osobne, pracovali s chemickými látkami, preto podľa obalov a názov na nich uvedených v tomto príspevku spoznal, že sa jedná o chemické látky, ktoré v minulosti patrili M. G.. Boli tam používané pri výrobe obilia a podobne, niektoré obsahovali aj nebezpečné látky, čo mu ako bývalému agronómovi bolo zrejmé. Potvrdil, že chemické látky, ktoré videl v príspevku v televízii, malo M. G. uskladnené v budove na A. ulici v L.. Nevedel, ako sa dostali na breh jazera, kde boli nájdené. Uskladnených ich bolo oveľa viac, približne polovicu z nich však predali na ďalšie spracovanie, asi polovica teda zostala nezlikvidovaná, uskladnená v predmetnej budove, ktorá bola zabezpečená pred vstupom nepovolaných osôb. I po nahliadnutí do fotodokumentácie z nelegálnej skládky na brehu jazera sa mu zdalo, že sa jedná o totožné chemické látky, aké malo M. G.. Zamestnancom M. G. bol od roku 2008, potom už tam nechodil. Nevedel teda, čo sa so samotnými chemickými látkami po jeho odchode z M. G. stalo.

Zástupca spoločnosti I., s.r.o., ktorá prevzala odpad podľa skutkovej vety obžaloby na likvidáciu a vypracovala odborné vyjadrenie k výskytu nelegálnej skládky a nákladom na odstránenie nebezpečného odpadu, L. O. Š. uviedol, že odpad nájdený na nelegálnej skládke prevzali na podklade vypísaného sprievodného listu, keď ešte vopred, ako spoločnosť zaoberajúca sa likvidáciou nebezpečného odpadu, boli požiadaní, aby sa prišli pozrieť na breh jazera nachádzajúceho sa pri L., kde bola nelegálna skládka. Odpad sa tam mal vtedy nachádzať už dlhšie. Dostavili sa, vykonali ohliadku a odvoz odpadu, pri čom boli prítomní i svedkovia P. V. Š.V. z okresného úradu. Odpad naložili na auto, vystavili už spomenutý sprievodný list nebezpečného odpadu. Následný protokol nebezpečného odpadu sa spísal až po dovezení odpadu do skladu. Odpad bol podľa neho firmou prevzatý 02.01.2016. V prípade prevzatého odpadu sa jednalo o 1.557 kg neznámych látok, vo firme nerobili ich podrobnú analýzu, orgány činné v trestnom konaní podrobnú analýzu ani na ich dopyt nežiadali urobiť. Pokiaľ mal popísať, prečo odpad považovali za nebezpečný, k tomu upresnil, že išlo o neznáme látky, ktoré neboli označené, resp. etikety na obaloch boli nečitateľné a keďže teda nebol zrejмый ich pôvodca, bol celý odpad označený za nebezpečný, čo je dôležité aj z profesionálneho hľadiska, teda aby sa s týmto odpadom správne naložilo. Odpad bol ohodnotený na základe praxe, nebola robená cenová ponuka týkajúca sa jeho samotnej likvidácie. K tomu, že 1.557 kg neznámych látok predstavuje katastrofu pre životné prostredie, dospeli na základe poznatkov z praxe, keď síce on nie je súdnym znalcom, ale v oblasti likvidácie odpadu pracuje už cca 20 rokov. Keď mal odpovedať na to, ako konkrétne bol predmetný podľa nich nebezpečný odpad zlikvidovaný, to presne nevedel, ich spoločnosť nemala oprávnenie odpady aj skutočne likvidovať, odpad bol teda odovzdaný inej zmluvnej spoločnosti. Nevedel tiež, či tento odpad obsahoval ťažké kovy,

keďže orgány činné v trestnom konaní nežiadali analýzu nájdených látok. Faktúru za likvidáciu vystavila zrejme spoločnosť, ktorá odpad likvidovala, pričom ohľadne likvidácie sa komunikovalo so svedkom P..

L.. S. P. v čase žalovaného skutku pracoval na Okresnom úrade Ilava ako vedúci odboru starostlivosti o životné prostredie. Niekoľko mu vtedy oznámil, že na brehu jazera zvaného „pri rybníkoch“ pri L. sa nachádza nelegálna skládka. Išli na miesto, kde našli odpad v dvoch lokalitách, na prvej boli poukladané bandasky, na druhej rôzne látky v rôznych obaloch, pričom podľa zápachu sa dalo určiť, že sa jednalo o látky používané v poľnohospodárstve. Po tomto zistení zaistili miesto, zavolali príslušníkov polície, uzatvorili priestor a strážili ho asi dva dni. V tomto čase boli schopní zabezpečiť odvoz tohto odpadu. Bolo tam niekoľko nádob podľa zápisu, ktorý bol pri odvoze vypracovaný, pričom to, že sa jednalo o nebezpečný odpad, vyplynulo z toho, že bol v autentických obaloch, po dobe použiteľnosti a zápachal. Látky boli uzatvorené v obaloch, niektoré obaly už prepúšťali. Jednotlivé nádoby vždy otvorili, vizuálne preskúmali a zatvorili, nijak inak s nimi nemanipulovali. Všimol si, že látky mali poľnohospodársky pôvod, jednalo sa o postreky, ktoré mali zápach po pesticídoch a insekticídoch. V prípade nespotrebovania mali byť zničené, keďže sa nejedná o látky, ktoré možno na základe povolenia dlhodobo uskladňovať. Spoločnosť I., s.r.o. požiadali o zničenie týchto látok, pričom k tomu, či sa robila aj ich analýza sa vyjadriť nevedel. Dohodu s touto spoločnosťou uzatvorila zrejme prednostka okresného úradu alebo centrum podpory. Tak isto nevedel, či bolo okresnému úradu doručené odborné vyjadrenie vypracované spoločnosťou I., s.r.o.. Ku výške spôsobenej škody uviedol, že táto predstavuje náklady na uskladnenie, odstránenie a zničenie nájdených nebezpečných látok. O akútnej kontaminácii životného prostredia nájdeným nebezpečným odpadom nemal vedomosť. Na odbore starostlivosti o životné prostredie pracuje už dlho, preto podľa neho na určenie, či sa jedná o nebezpečný odpad, nebola potrebná podrobná analýza nájdených látok, všetko nájdené bolo potrebné tak brať, keďže sa presne nevedelo, aké látky sú obsiahnuté. Záverom, pokiaľ ide o vyúčtovanie spoločnosti I., s.r.o. za zničenie nájdených látok, k tomu uviedol, že sa nezaujímali či a ako došlo k ich zničeniu, o analýzu nezvyknú žiadať.

L.. O. G., A., znalec v odbore Chémia, odvetví Organická chémia uviedol, že k veci na objednávku obhajcu M.. F. vypracoval odborné vyjadrenie č. 1/2019 (č.l. 381-389). Ďalej skonštatoval, že vo vzťahu k likvidácii odpadu podľa skutkovej vety obžaloby sa na určenie nezameniteľnej identity akejkoľvek neznámej látky za účelom jej likvidácie používajú rôzne analytické metódy realizované v analytických laboratóriách, vo väčšine prípadov na vysokých školách alebo výskumných ústavoch. Postup pri určení identity neznámej látky spočíva vo zvolení správnej metódy analýzy pre rôzne typy neznámych látok (analýzy založené na rôznych metódach plynovej chromatografie alebo kvapalinovej chromatografie, spektrálne analýzy, hmotnostná analýza, izotopové a röntgenové analýzy, analýzy elektrónovo-optické, klasické analytické stanovenia a pod.). Pokiaľ ide o zistenie neznámych látok vo vzťahu k likvidácii odpadu podľa skutkovej vety obžaloby, uprednostnil by chromatografické metódy v spojení s hmotnostnou spektroskopiou, poprípade metódou plynovej chromatografie alebo kvapalinovej chromatografie. Odborné vyjadrenie k výskytu nelegálnej skládky nebezpečného odpadu vypracovanému spoločnosťou I., s.r.o., IČO: XX XXX XXX považoval za absolútne nedostatočné vzhľadom na závažnosť problematiky, keď sa jeho predkladatelia pri určení typu odpadných látok na nelegálnej skládke spravovali len etiketami a následne dohľadanými kartami bezpečnostných údajov (ďalej len „KBÚ“). Takáto metóda by sa podľa neho dala akceptovať iba pri originálnych a nepoškodených baleniach príslušných pesticídov, pričom pri otvorených baleniach, ako tomu bolo v prípade žalovaného skutku, nie je žiadna záruka, že sa v príslušnom obale nachádza látka deklarovaná na etikete. Nie je tiež nič známe o koncentrácii chemikálií v otvorených baleniach, pričom použitý spôsob „určovania“ identity chemikálií považoval za nebezpečný pre ďalšie nakladanie s nájdeným odpadom a jeho likvidáciou. Podanému odbornému vyjadreniu tiež vyčítal, že nie všetky látky tam uvedené v tabuľke 1 spadajú do kategorizácie odpadu 02 01 08 - agrochemické odpady obsahujúce nebezpečné látky, keď určenie povahy látok podľa etikety a následne cez KBÚ je nedostatočné, nakoľko pre jej presné určenie a jej zaradenie do triedy odpadu je nutné previesť príslušné ním popísané analýzy, inak je nutné tieto látky považovať za neznáme a nakladať s nimi podľa príslušných smerníc. Tak isto sú v podanom odbornom vyjadrení len veľmi povrchné spísané údaje o type a vlastnostiach (niekde tento údaj nie je vôbec uvedený) i použití látok tam uvedených, čo je opäť nedostatočné. I bod 4 podaného odborného vyjadrenia obsahuje len veľmi jednoduché a povrchné konštatovanie o škodlivosti látok tam uvedených, keď určenie škodlivosti len na základe obalu je nedostatočné a teda i všeobecné konštatovanie o škodlivosti je zavádzajúce. Tiež z podaného odborného vyjadrenia nie je zrejmé, na základe čoho sa určila cena pre likvidáciu 2.476 kg nebezpečných látok vrátane obalov, keď nie je zrejmé, koľko bolo vlastne nebezpečných látok a koľko obalov. Rovnako nie je zrejmé, nakoľko sa nerobila podrobná

analýza, ako bola určená cena za analýzu jednej vzorky 850,- €, pričom táto suma podľa neho asi mala „maskovať“ neurobenie potrebných príslušných podrobných analýz. Certifikovaná analýza na jednu vzorku sa pohybuje v desiatkach € pre látky, kde sa predpokladá ich totožnosť (napr. z etikety), v stovkách až tisíckach € pre neznáme látky. Pokiaľ ide o konštatovanie o štandardnej likvidácii, rovnako toto nie je správne, nakoľko rôzne nebezpečné látky podliehajú rôznemu spôsobu likvidácie. Ani všeobecné konštatovanie o nebezpečnosti látok vo vzťahu k poškodeniu zdravia ľudí nie je správne, pokiaľ nie je zrejmé, o aké presne látky sa jednalo. Pre každú látku mali byť v podanom odbornom vyjadrení uvedené toxikologické hodnoty, ktoré by jednoznačne dali odpoveď na škodlivosť či neškodlivosť príslušnej látky. S tým súvisí i v odbornom vyjadrení nesprávne uvedený záver o tom, že ak by sa uvedené množstvo látok dostalo do životného prostredia, došlo by ku kontaminácii povrchových i podzemných vôd, keď vôbec nemožno určiť, v akom rozsahu by ku kontaminácii mohlo dôjsť. Na takýto záver totiž treba mať konkrétne argumenty a nie konštrukcie. Nie je potom ani z podaného odborného vyjadrenia zrejmé, na základe čoho je konštatované, že sa jedná o nebezpečné látky a za nebezpečný odpad je považovaných i 1.557 kg neznámeho odpadu, čo je 63% celkového odpadu. Záverom zdôraznil, že odborná likvidácia chemického a nebezpečného odpadu si vždy vyžaduje presný popis odpadov a ich zloženia, na čoho základe sa potom volí i postup ich bezpečnej likvidácie. V tomto prípade mal však vzhľadom na podanému odbornému vyjadreniu vytykané nedostatky pochybnosti o dodržiavaní predpisov s uskladnením, narábaním a likvidáciou chemického a nebezpečného odpadu.

18.12.2016 zomrel svedok T. C., ktorý vo veci vypovedal 29.03.2016, teda ešte skôr, ako obžalovaným bolo vznesené obvinenie (18.04.2016). K veci uviedol, že od novembra 2015 do času výsluchu mal so spoločnosťou H. Z. s.r.o., IČO: XX XXX XXX obžalovaného A. podpísanú dohodu o vykonaní práce. Obžalovaný A. ho vydieral, že mu inú prácu nedá a prepustí ho, ak nespraví pre neho jednu konkrétnu prácu, s ktorou nesúhlasil, čo bolo v januári 2016. Rovnako mi to vysvetlil uviedol aj obžalovaný M.. Zo strachu, že príde o zamestnanie s tou prácou súhlasil. Práca spočívala v tom, že spolu s obžalovaným M. išli dodávkou Mercedes s evidenčnými číslami Považskej Bystrice, bielej farby a logami spoločnosti H. Z. s.r.o., do ktorej on nasadol ráno okolo 7:00 až 8:00 hod. vo Svarepci v sídle firmy spoločnosti H. Z. s.r.o. do L.. Obžalovaný M. mu pritom povedal, že idú do nejakého domu, čo obžalovaný A. kúpil v aukcii. Ten dom sa nachádzal v L. na ulici J. U.. N. na dolnom rohu basy v smere na W. D. S. za malým mostom vedľa železničného koľajiska. Bol neobývaný, nezamknutý a jedna jeho izba na prízemí bola plná plastových sudov, papierových krabíc a nachádzalo sa tam aj niekoľko plechových sudov. Všetko to zobrali a naložili do dodávky. Hneď ako vošiel do domu, začal nadávať, že tam bol hrozný smrad, že čo to tam bolo za bordel, že on to chytať nejde a nejde viac ani dovnútra. Preto on stál pri aute a obžalovaný A. to nosil z domu von, on to vonku nakladal do auta. Veľké plechové sudy nosili z domu spolu aj ich spolu nakladali do auta. Nakladali do auta aj nejaké papierové krabice, kde boli fľašky od umelých hnojív. Keď bolo auto plné, obaja doň nasadli a išli preč. Obžalovaný M. mu povedal, že to vyložia niekde pri nejakých smetiakoch, na čo mu on povedal, že sa mu to nepáči, keďže išlo o nejaký bordel, na čo mu obžalovaný M. povedal, že je to len elektrolyt. Bola strašná hmla a nebolo vidno ani na krok a tak to obžalovaný M. využil pri jazere v L.. Popísal tiež nejakú zelenú nádobu, ktorá sa im už nezmestila do nakladacieho priestoru a o ktorej nevedel, kde ju vyložili, pričom na nej bolo niečo napísané, označená nejaká látka veľmi komplikovaným názvom, ktorý si on nezapamätal. Neskôr sa k predmetnému domu vrátili, aby naložili ďalšie nádoby, ktoré tam zostali. Znova to zaviezli k jazeru, ale na opačnú stranu toho istého jazera po poľnej ceste, ktorá kolo toho jazera ide. Keďže bola vtedy veľká hmla a neboli tam ani rybári, nikto ich tam nemohol vidieť. Na záver išli naložiť prázdne fľašky, ktoré boli v predmetnom dobe vo vreciach používaných na zber zemiakov. Prázdne fľašky vo vreciach separovali na zbernom dvore v A. N., kde aj predkladal zamestnancovi jeho občiansky preukaz. Potom išli vrátiť auto do sídla spoločnosti H. Z. s.r.o. a odtiaľ išlo domov na jeho osobnom motorovom vozidle. Za túto špinavú prácu dostal od obžalovaného A. 20,- €, lebo ju robili 4 hodiny a hodinovú taxu mal 5,- €. Takúto špinavú prácu nechcel robiť, ale nemal na výber keď nechcel prísť o prácu. Toto celé sám a dobrovoľne ohlásil na polícii, v čom ho podporila najmä skutočnosť, že videl reportáž v televízii, kde to nazvali odpadom nebezpečným pre prírodu on sám triedi doma odpad a prírodu chráni. Pre spoločnosť H. Z. s.r.o. prestal pracovať po tom, ako ho obžalovaný A. asi po dvoch či troch týždňoch od ním popisovaného skutku nútil, aby išli na dvore predmetného domu v L. páliť rôznyi odpad, ktorý tam nanosili bezdomovci, čo on už rázne odmietol.

Znaleckým skúmaním kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru bolo zistené, že tri stery z plastových rukovätí plastových kanistrov o objeme 50 litrov nájdených na nelegálnej skládke na brehu jazera zvaného „pri rybníkoch“ (stopy 1 až 3) neobsahovali krv ani iné viditeľné biologické stopy, pričom analýzou prvej stopy nebol zistený interpretovateľný profil DNA a druhé dve stopy neobsahovali

dostatočné množstvo biologického materiálu na analýzu DNA (všetko č.l. 163). Pokiaľ ide o dve zaistené trasologické stopy nájdené pri predmetnej nelegálnej skládke, tieto boli vhodné na skúmanie, pričom prvá z nich (stopa 4) bola vytvorená časťou dezénu behúňa pneumatiky so vzorom, ktorý sa vyskytuje na letných pneumatikách Continental VancoCamper určených pre ľahké úžitkové vozidlá a môže sa tiež vyskytovať na protektorovaných pneumatikách od bližšie neurčeného výrobcu a druhá z nich (stopa 5) bola vytvorená časťou dezénu behúňa pneumatiky so vzorom, ktorý sa vyskytuje na zimných pneumatikách Matador MP55 alebo Barum MP55 určených pre osobné motorové vozidlá, pričom ani jedna z týchto stôp nebola zhodná so stopami založenými v zbierke trasologických stôp z doposiaľ neobjasnenej trestnej činnosti (všetko č.l. 169).

Zo zápisnice o preverke výpovede na mieste a fotodokumentácie k nej vyplýva, že svedok C. 29.03.2016 označil tak nehnuteľnosť vydraženú obžalovaným A., ako aj miestnosť kde sa mal odpad, ktorý s obžalovaným M. vynášali, v tejto nehnuteľnosti nachádzať, ďalej označil cestu, po ktorej mali odpad z tejto nehnuteľnosti smerom k jazeru zvanému „pri rybníkoch“ pri L. vynášať a v neposlednom rade miesta, kde mali tento odpad vyložiť.

Na podklade preberacieho protokolu spoločnosť I. od Okresného úradu Ilava 02.01.2016 v mieste odberu rybníky L. prevzala celkom 2.476 kg odpadu s katalógovým číslom 02 01 08 - agrochemických odpadov obsahujúcich nebezpečné látky, pričom sa jednalo o 919 kg presne určených rôznych pesticídov a 1.557 kg neznámych pesticídov.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie k nej vyplýva umiestnenie umelohmotných a kovových nádob rôznych objemov podľa skutkovej vety obžaloby na brehu rybníka zvaného „Štrkovisko L.“ na parcele G.-I. XXXX/X cca 5 metrov od jeho brehu, a to na dvoch nelegálnych skládkach. Ďalej vyplýva, že trasologické stopy podrobené znaleckému skúmaniu (stopy 4 a 5) boli zaistené na štrkovo-hlinenej ceste vedúcej okolo rybníka pri mieste nálezu jednej z dvoch nelegálnych skládok.

Obžalovaný M. uzavrel so spoločnosťou H. Z. s.r.o. 03.03.2016 dohodu o pracovnej činnosti, a to na pomocné stavebné práce s miestom výkonu práce podľa potreby zamestnávateľa na území Slovenskej republiky na dobu do 28.02.2017.

Zápisnica o odovzdaní predmetu dražby Zn XXXX/XXXX dokazuje, že dražobník spoločnosť Dražobná spoločnosť, a.s., IČO: 35 849 703 odovzdala obžalovanému A. 18.02.2016 ním vydražené nehnuteľnosti po predchádzajúcom predložení zápisnice o vykonanej dražbe z 28.01.2016 do užívania. Okrem iných sa jednalo i o budovu súp. č. XXX uvedenú v skutkovej vete obžaloby. Táto je v zápisnici i opísaná, nie je tam však údaj o nejakom v nej sa nachádzajúcom odpade.

Okresný úrad Ilava 16.02.2016 obžalovanému A. oznámil zápis práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností na základe osvedčenia o priebehu dražby D. XXX/XXXX, D. XXXX/XXXX z 28.01.2016.

Sociálna poisťovňa 09.08.2016 podala správu, že svedok C. v danom čase nebol prihlásený do jej registra poistencov, pričom podľa výpisu z jej informačného systému pre spoločnosť H. Z. s.r.o. pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti od 26.10.2015 do 03.03.2016. Obžalovaný M. v danom čase bol prihlásený do jej registra poistencov, pričom podľa výpisu z jej informačného systému pre spoločnosť H. Z. s.r.o. pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti v období od 10.10.2013 do 06.05.2014 a od 03.03.2016 do podania správy.

Notárskou zápisnicou D. XXX/XXXX, D. XXXX/XXXX z 28.01.2016 notárka M.. O. A. osvedčila priebeh dražby nehnuteľností, okrem iných i budovy súp. č. XXX uvedenej v skutkovej vete obžaloby, pričom je v nej uvedený i jej opis, avšak totožne ako v prípade zápisnice o jej odovzdaní ako je vyššie popísaná, nie je tam údaj o nejakom v nej sa nachádzajúcom odpade. Vydražiteľom sa stal obžalovaný A..

Úradný záznam Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín dokazuje, že 05.04.2016 bolo vykonané operatívne preverovanie na zbernom dvore separovaného odpadu A. N. za účelom preverenia skutočností vyplývajúcich zo svedeckých výpovedí svedka C. a obžalovaného M., pričom bolo zistené, že obžalovaný M. v uvedenom zbernom dvore predložil svoj občiansky preukaz a podľa záznamu v evidenčnej knihe uložil odpad zapísaný ako „sklo/kartón“, ktorý priviezol na motorovom vozidle s ev. č.: A. XXX N., ohľadne ktorého sa jednalo o Mercedes-Benz 208 CDI KA, kde vlastníkom je spoločnosť H.

Z. s.r.o.. 05.02.2016 mal obžalovaný M. v uvedenom zbernom dvore uložiť odpad zapísaný ako „P.V.C.“, ktorý priviezol na motorovom vozidle s ev. č.: A. XXX Y., ohľadne ktorého sa jednalo o AVIA A80, kde vlastníkom je taktiež spoločnosť H. Z. s.r.o.. Svedok C. bol podľa záznamu v evidenčnej knihe evidovaný 17.02.2016 a 19.02.2016, kedy tu uložil odpad privezený na motorovom vozidle s ev. č.: A. XXXBZ. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo záznamu z evidenčnej knihy predmetného zberného dvora.

Podľa predložených lekárskejších správ, obžalovaný M. 13.11.2015 lekárovi uviedol, že spadol z plotu na ľavé rameno, pričom odvtedy ho nemôže zdvihnúť. Bolo mu diagnostikované pomliaždenie pleca a ramena (diagnóza S40.0). Za účelom liečby mu bolo odporučené ponechať rameno fixované, brať lieky proti bolesti a zápalu (ibuprofen), ladaovať 10-krát denne, cvičiť prstami a absolvovať MRI ľavého ramena a výmenu ortézy. 13.11.2015 nebol nález jednoznačne diagnostikovaný ako jednoznačne čerstvé traumatické porušenie kontinuity kostnej zobrazeného skeletu ľavého ramena (keďže v tom čase to na snímke nebolo jednoznačne vidieť). 16.11.2015, tri dni po úrade, sa diagnostický záver zmenil na poranenie svalu a šľachy rotátorovej manžety ramena (diagnóza S46.0), pričom za účelom liečby bolo obžalovanému M. predpísaná ortéza na rameno, ktorú mal nosiť stále, brať lieky proti bolesti a zápalu (flector), ladaovať. Zároveň bol objednaný na MRI na 18.01.2016. Ortopedickým vyšetrením z 02.12.2015 bola u obžalovaného M. potvrdená diagnóza poranenia svalu a šľachy rotátorovej manžety ramena (diagnóza S46.0). 29.02.2016 obžalovaný M. prišiel na vyšetrenie už s výsledkom MRI, bola potvrdená diagnóza poranenia svalu a šľachy rotátorovej manžety ramena (diagnóza S46.0), pričom obžalovanému bolo odporučené prihlásiť sa na rehabilitácie s možnosťou opätovnej plnej záťaže postihnutého ramena.

Podľa výpisov obžalovaných z registra priestupkov bol obžalovaný A. v období od 12.11.2012 do 26.06.2017 celkom 28-krát priestupkovo riešený, vždy za priestupky na úseku dopravy a obžalovaný M. v období od 14.12.2013 do 26.06.2017 celkom 23-krát priestupkovo riešený, a to 21-krát za priestupky na úseku dopravy, jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (skutok 10.04.2016 - konanie zastavené 09.09.2016) a jedenkrát za priestupok proti majetku (skutok 13.05.2013 - konanie zastavené 10.12.2013). Z odpisov obžalovaných z registra trestov ďalej vyplýva, že proti obžalovanému A. bolo v minulosti vedené jedno trestné stíhanie za spáchanie prečinu výtržníctva, ktoré bolo 26.11.2010 právoplatne podmienene zastavené a bola mu určená skúšobná doba do 26.11.2011, pričom s právoplatnosťou 15.12.2011 došlo k jeho osvedčeniu sa. Proti obžalovanému M. nebolo vedené v minulosti vedené žiadne trestné stíhanie.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, a preto aplikujúc § 285 písm. a) Tr. por. oboch obžalovaných spod podanej obžaloby oslobodil.

Na tomto mieste súd prvotne akcentuje dikciu § 278 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého pri svojom rozhodnutí môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Po zhodnotení na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov v súlade so zásadou vyššie uvedenou súd dospel k záveru, že v predmetnej veci na hlavnom pojednávaní neboli vykonané dôkazy takej sily, že by na ich základe bolo možné prijať rozumný a hlavne bezpochybný záver o tom, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní a preto v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ museli nevyhnutne byť obaja obžalovaní spod obžaloby oslobodení.

Ak ide o dokázanie, že došlo k spáchaniu žalovaného skutku a že tento spáchali obžalovaní, je potrebné prvotne upriamiť pozornosť na to, že na hlavnom pojednávaní boli z hľadiska posúdenia načrtnutého vykonané v zásade dve najdôležitejšie skupiny dôkazov, a to jednak tie, ktoré toto majú dokazovať (postupom podľa § 263 ods. 3 Tr. por. prečítaná výpoveď svedka C. a zápisnica o previerke jeho výpovede na mieste s fotodokumentáciou) a jednak tie, ktoré toto majú vyvrátiť (výpovede oboch obžalovaných a svedkov M. a M., dohoda o pracovnej činnosti, zápisnica o odovzdaní predmetu dražby, oznámenie o zápise práva k nehnuteľnostiam, správa sociálnej poisťovne, notárska osvedčujúca priebeh dražby nehnuteľností, a lekárske správy). Potom bola na hlavnom pojednávaní vykonaná ďalšia skupina dôkazov, ktorá dokazuje (alebo aj vyvracia) podrobnosti týkajúce sa žalovaného skutku v zmysle ustálenia znakov skutkovej podstaty stíhaného prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. (výpovede svedkov Y., Š. a P., ako aj znalca G., znalecké posudky, preberací protokol a úradný záznam).

Vo vzťahu k hodnoteniu vyššie popísaných na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov súd na úvod dáva do pozornosti, že pokiaľ ide o postupom podľa § 263 ods. 3 Tr. por. na hlavnom pojednávaní prečítanú výpoveď svedka C. (resp. príslušnú zápisnicu), táto bola čítaná na návrh prokuratúry, rešpektujúc jej právo podávať návrhy na vykonanie dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaných, pričom jej čítanie obhajoba (ani obžalovaného A., ani obžalovaného M.) nijakým spôsobom nenamietala. Je tu v popredí zásada kontradiktórnosti trestného konania, keď je na stranách konania, aby na jednej strane navrhli dôkazné prostriedky, ktoré majú byť na hlavnom pojednávaní vykonané a na druhej strane namietali zákonnosť toho-ktorého dôkazného prostriedku a jeho vykonanie. V rámci záverečnej reči však obhajoba namietala zákonnosť tohto dôkazného prostriedku a preto sa súd nevyhnutne musel zamerať aj na spôsobilosť tejto výpovede slúžiť ako dôkazný prostriedok v konaní. Dokazovať skutkový stav veci možno totiž len zákonným spôsobom a to dôkaznými prostriedkami, ktoré sú upravené v Trestnom poriadku, alebo ktoré vyplývajú z osobitného zákona. I keď § 119 ods. 2 Tr. por. vypočítava dôkazné prostriedky len demonštratívne, limitujúcim faktorom dokazovania je zásada zákonnosti, tj. presne tá skutočnosť, že dokazovať možno len dôkaznými prostriedkami upravenými v Trestnom poriadku alebo osobitnom zákone. V prípade, ak sa skutkový stav veci dokazuje prostriedkami, ktoré Trestný poriadok alebo osobitný zákon nepokladá za dôkazný prostriedok, nemôže byť výsledkom takéhoto dokazovania dôkaz použiteľný v trestnom konaní, teda súd nemôže o takýto prostriedok oprieť svoje rozhodnutie.

Prikláňa sa súd v načrtnutej súvislosti k obhajobnému názoru, že na čítanú výpoveď svedka C. nemožno pri rozhodovaní prihliadať, keďže bol vypočutý ešte pred vznesením obvinenia obžalovaným a teda prihliadnutím na túto jeho výpoveď by došlo tak k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania, ako aj k porušeniu práva obžalovaných na obhajobu. Pri jeho vypočúvaní totiž obžalovaní nemohli uplatniť ich právo z Trestného poriadku im explicitne vyplývajúce v podobe možnosti klásť mu otázky (toto im prináleží až od momentu vznesenia obvinenia). Takýto názor (záver súdu) má oporu i v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, keď napríklad v rozsudku P.S. vs. Nemecko z 20.12.2001 bolo konštatované, že prečítanie výsluchu svedka, ktorý nikdy nebol vypočutý kontradiktórne, nemôže byť výlučným alebo rozhodujúcim dôkazom viny obžalovaných a v rozsudkoch Luca vs. Taliansko, Craxi vs. Taliansko, Kostkovski vs. Holadnsko bolo zas konštatované, že nie je prípustné vyvodzovať právne následky z výpovede svedka, ktorému obvinený nemohol klásť otázky, ktorého nemohol vypočuť alebo dať vypočuť, pretože jeho právo na obhajobu by bolo skrátené spôsobom nezlučiteľným s čl. 6 Dohovoru. Podporuje ho ďalej stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod č. 30 v zbierke 4/2010, kde sa uvádza, že ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom, oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom vypočuť znovu), a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (právo na kontradiktórny postup). V neposlednom rade i Krajský súd v Trenčíne v uznesení 23To 20/2016 z 02.05.2016 skonštatoval, že zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“, ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná a ak obžalovaného z trestnej činnosti usvedčoval len svedok, ktorý bol vypočutý ešte pred vznesením mu obvinenia, bolo správne ak súd prvého stupňa na túto výpoveď neprihliadol.

Z rovnakých dôvodov (porušenie zásady kontradiktórnosti trestného konania a práva obžalovaných na obhajobu) potom nemožno prihliadať ani na previerku výpovede svedka C. na mieste samom s fotodokumentáciou (resp. príslušnú zápisnicu), ktorá bola tiež vykonaná pred vznesením obvinenia obžalovaným. Podkladom na jej vykonanie bola navyše procesne neprípustná výpoveď svedka. Ohľadne tejto problematiky Krajský súd v Bratislave v uznesení 4To 51/2015 z 04.06.2015 prijal záver, že nezákonnosť určitého dôkazu spôsobuje, že aj ďalšie dôkazy získané na základe tohto dôkazu sú nezákonné, resp. že dôkaz získaný v rozpore s Trestným poriadkom či v rozpore s osobitným zákonom nemôže slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní a nemôže ani prispieť pre náležité objasnenie veci (§ 119 ods. 2 Tr. por. argumentum a contrario), pričom za dôkaz získaný nezákonným spôsobom sa považuje nielen dôkaz, pri ktorom bola nezákonnosť spôsobená, ale aj každý dôkaz získaný na základe tohto dôkazu. Nezákonnosťou sú tak postihnuté aj všetky ďalšie dôkazy, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo ako výsledok nezákonného postupu, keď každý dôkaz získaný porušením zákona ako aj dôkaz z neho odvodený je dôkazom neúčinným a vychádza sa z toho, akoby takéto dôkazy neexistovali a neboli nikdy získané.

Ak výpoveď svedka C. je jediným priamym dôkazom, ktorý má preukazovať, že došlo k spáchaniu skutku a že ho spáchali obžalovaní, pričom previerka jeho výpovede na mieste samom s fotodokumentáciou

má jeho výpoveď potvrdzovať, pričom tieto sú z načrtnutých dôvodov procesne (v konaní ako dôkaz) nepoužiteľné, už na tomto mieste je možné prijať záver, že na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiaden relevantný dôkaz svedčiaci o tom, že došlo k spáchaniu žalovaného skutku tak, ako je v obžalobe uvedené a že ho spáchali obžalovaní.

I keby súd prijal záver o zákonnosti týchto dvoch dôkazov, s čím však odkazujúc na svoju predošlú argumentáciu nie je stotožnený, je potrebné poukázať na ďalšie výsledky dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný A. okrem toho, že od počiatku spáchanie stíhaného skutku popieral, produkoval i vcelku logické argumenty vylučujúce spáchanie žalovaného skutku. Uviedol totiž, že spoluobžalovaný M. nebol v jeho spoločnosti (H. Z. s.r.o.) v čase stíhaného skutku zamestnaný, a teda mu ako konateľ tejto spoločnosti ani nemohol dávať príkazy tak, ako sa mu kládlo za vinu. Dohoda o pracovnej činnosti so spoluobžalovaným M. bola uzatvorená až 03.03.2016. Aj vlastníkom nehnuteľnosti podľa skutkovej vety obžaloby sa stal až po tom, ako mal byť spáchaný stíhaný skutok, a to konkrétne 16.02.2016, kedy mu Okresný úrad Ilava potvrdil vykonanie zápisu jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, pričom predmetnú nehnuteľnosť zápisnične prevzal (bola mu odovzdaná) až 18.02.2016. Do tejto doby nemal ako vedieť, čo sa v predmetnej nehnuteľnosti nachádza, keďže sa nezúčastnil obhliadok pred jej dobrovoľnou dražbou. Skutočnosť, že by sa v tejto nehnuteľnosti mal nachádzať nebezpečný odpad nevyplýva ani zo zápisníc o odovzdaní predmetu dražby, resp. osvedčujúcej samotný priebeh dražby. Svedok A., ktorý nehnuteľnosť litoval, navyše na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v prípade, že by sa v nehnuteľnosti nachádzal nebezpečný odpad, muselo by to byť uvedené v znaleckom posudku tvoriacom podklad dražby.

Poukázal tiež obžalovaný A. na motív svedka C. klamať, resp. vymyslieť si skutočnosti, ktoré by mu mohli poškodiť, keď s ním po určitej dobe, v priebehu ktorej mu vyčítal, že riadne nevykonáva pomocné stavebné práce a aj ostatní zamestnanci sa na neho sťažujú, na začiatku marca 2016 ukončil pracovný pomer. Až následne na konci marca 2016, teda až dva mesiace po údajnom spáchaní stíhaného skutku, bol svedok C. k veci vypočutý, dokonca sám prišiel vypovedať. Nedôveryhodne podľa neho vyznieva výpoveď svedka C. aj preto, že na základe uzatvorenej dohody o pracovnej činnosti pre jeho spoločnosť pracoval výlučne počas pracovného týždňa a stíhaný skutok mal byť spáchaný počas víkendu, konkrétne v sobotu. Nedôveryhodnosť svedka C. podľa neho vyplýva aj z toho, že sa tento v minulosti údajne liečil zo závislosti na návykových látkach.

Obžalovaný M. taktiež poprel spáchanie žalovaného skutku. Poukázal tiež na to, že pre spoločnosť spoluobžalovaného A. pracoval až od začiatku marca 2016 a svedka C. poznal len z videnia cez ich spoločného známeho a nikdy s ním nemal žiadne pracovné kšefty, pričom zhodne so spoluobžalovaným A. popísal jeho zvláštne správanie sa. Vykonaným dokazovaním bolo potvrdené jeho vysvetlenie, že jeho údaje boli uvedené v evidencii zberného dvora v A. N., keďže jeho otec koncom januára 2016 upratoval hospodársku budovu pri jeho rodinnom dome, potreboval odvieť odpad a nemal vodičské oprávnenie, ktoré mu bolo odobraté, a preto žiadal práve jeho, aby mu pomohol odpad odvieť, s čím on súhlasil. V zbernom dvore v A. N. potom pri odovzdaní odpadu predložil svoj občiansky preukaz, keďže tam trvalý pobyt v meste. Vozidlo si pritom jeho otec požičal zo spoločnosti spoluobžalovaného A., v ktorej pracoval a na čo mal oprávnenie. Toto tvrdenie obžalovaného potvrdili aj svedkovia M. a M., o ktorých dôveryhodnosti nemá súd dôvod pochybovať, keďže výpoveď na hlavnom pojednávaní učinili pod prísahou a poučení na (teda uvedomujúc si) možné následky ich prípadnej krivej výpovede. Nebol tiež v priebehu konania zo strany prokuratúry produkovaný žiaden argument ich dôveryhodnosť spochybňujúci.

Bolo tiež čítanými lekáorskými správami dokázané, že v čase spáchania žalovaného skutku mal obžalovaný A. zranené ľavé rameno, čo tiež spochybňuje, že by nebezpečný odpad podľa skutkovej vety obžaloby mohol nakladať tak, ako je tam uvedené.

Ďalej súd dáva do pozornosti, že z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností nevyplývalo ani to, že nádoby a sudy podľa skutkovej vety obžaloby boli uložené v nehnuteľnosti tamtiež bližšie špecifikovanej, ktorú obžalovaný A. nadobudol v dobrovoľnej dražbe. Svedok Y. totiž v tejto súvislosti uviedol, že chemikálie, ktoré používalo M. G., boli uložené v sklade na ulici A. v L., ale nemal vedomosť o tom, ako sa s nimi od roku 2006 nakladalo. To, že na brehu jazera podľa skutkovej vety obžaloby sa

mala nachádzať nelegálna skládka pozostávajúca z nádob a sudov z chemikálií patriacich M. G. len predpokladal na základe obalov, ktoré sa mu zdali povedomé.

Z hľadiska naplnenia znakov stíhaného prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 Tr. zák. sa vo vzťahu k jeho objektívnej stránke vyžaduje nakladanie s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi v určitom rozsahu (ktorý podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. musí byť najmenej malý /§ 124 ods. 3 v spojení s § 125 ods. 1 Tr. zák./, pričom je smerodajný pre subsumpciu takého konania pod jednotlivé skutkové podstaty uvedené v § 302 Tr. zák. ako ich osobitný kvalifikačný pojem). V tejto súvislosti súd poukazuje na výsluch znalca G., ktorý na hlavnom pojednávaní zrozumiteľne a nanajvýš presvedčivo formuloval dôvody, pre ktoré odborné vyjadrenie spoločnosti I., s.r.o., ako hlavný a jediný podklad určenia rozsahu žalovaného skutku, je z hľadiska určenia rozsahu nájdeného odpadu nedostatočné. Bez podrobných analýz látok v nájdenom odpade nemožno jednoznačne určiť o aké látky sa jedná, pričom podrobné analýzy sú dôležité aj z hľadiska spôsobu likvidácie tej-ktorej látky. Ak ďalej nie je preskúmateľne určený spôsob likvidácie tej-ktorej látky, nemožno preskúmať ani oprávnenosť a účelnosť nákladov vynaložených na jej likvidáciu a teda rozsah skutku ako predpoklad jeho trestnosti a následnej subsumpcie pod konkrétnu skutkovú podstatu. S odkazom na vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní (najmä ohľadne nevykonania podrobnej analýzy látok v nájdenom odpade) existujú pochybnosti i o tom, či látky v nájdenom odpade aj skutočne napĺňajú legálnu definíciu pojmu odpad. Preto nie je zrejmé, či vôbec bolo nakladané s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a v akom rozsahu.

Sumarizujúc súd konštatuje, že i keby prijal záver o zákonnosti výpovede svedka C. a zápisnice o preverení jeho výpovede na mieste s fotodokumentáciou, s čím však odkazujúc na svoju už skôr uvedenú argumentáciu nie je stotožnený, nebolo ďalšími vykonaným dôkazmi bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že by obžalovaný A. dával spoluobžalovanému M. a svedkovi C. akýkoľvek príkaz, že by títo na jeho príkaz s odpadom nakladali, že by tento odpad bol pôvodne uskladnený v nehnuteľnosti podľa skutkovej vety obžaloby a tiež, či sa vôbec jednalo o odpad a v akom množstve.

Ak boli priamymi usvedčujúcimi dôkazmi prepojenia stíhaného skutku a osôb obžalovaných A. a M. výlučne nezákonná výpoveď svedka C.H. a nezákonná zápisnica o preverení jeho výpovede na mieste s fotodokumentáciou, ktoré by aj v prípade ich zákonnosti v spojení s ostatnými na hlavnom pojednávaní vykonanými nepriamymi dôkazmi (s odkazom na vyššie uvedenú argumentáciu súdu) nepredstavovali tak ucelený a navzájom previazaný reťazec dôkazov, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti priamych usvedčujúcich dôkazov (obdobne napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tos 4/2009 z dňa 26.2.2010), museli byť obaja obžalovaní spod obžaloby oslobodení podľa § 285 písm. a) Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.